

Pr. Br. 836/18

(7)

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**Broj: S1 3 U 030409 18 U**
Sarajevo, 17.04.2020. godine

22. 04. 20

US-03 13-1 113 18

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Željke Krmek, kao predsjednika vijeća, Čosić Efrima i Orašanin Branimira, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivke Kafedžić, u upravnom sporu tužitelja „ŠAHIĆ“ d.o.o. Konjic, kojeg zastupa punomoćnik, Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-836-10/18 od 30.08.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 17.04.2020. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar broj: JN2-03-07-1-836-10/18 od 30.08.2018. godine, se poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok se zahtjev za naknadu troškova postupka iznad dosuđenog iznosa odbija, kao neosnova.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar broj: JN2-03-07-1-836-10/18 od 30.08.2018. godine, usvojena je žalba ponuđača „ALI&VIS“ d.o.o. Kreševo i poništena odluka o poništenju postupka broj: P-1570/18 od 23.05.2018. godine i svi akti ugovornog organa doneseni u postupku javne nabavke, nakon dobivanja rješenja URŽ-a, Filijala Mostar broj JN2-03-07-1-280-9/18 od 12.04.2018. godine, te je predmet vraćen ugovornom organu na ponovni postupak i usvajan je zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 3.500,00 KM.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešne primjene Zakona o upravnom postupku. U obrazloženju tužbe navodi, da je tuženi osporenim rješenjem žalbu usvojio, kao osnovanu, a u obrazloženju naveo da nije niti razmatrao žalbene navode jer oni ne utiču na rješavanje ove pravne stvari. Navodi da tuženi, iako je žalbu ocijenio osnovanom, nije naveo koji je konkretno žalbeni navod osnovan, pa se u suštini stavio u ulogu žalitelja i drugostepenog organa. Ukazuje, da je ostalo nejasno, ako je tuženi uopće cijenio žalbene navode žalitelja, kako je ocijenio žalbu osnovanom, odnosno uz koju primjenu odredbi ZUP-a ili nekog materijalnog propisa je ocijenio, da mora poništiti odluku ugovornog organa.

Ističe, da je tuženi poništio odluku ugovornog organa, ne iz razloga što je usvojio neki od žalbenih navoda, već iz razloga što smatra, da ugovorni organ nije u ponovnom postupku postupio prema uputi drugostepenog organa, jer je u ponovnom postupku pristupio ocjeni svih ponuda, a tuženi smatra da je trebao isključivo pristupiti ponovnoj ocjeni ponude tužitelja. Tužitelj dalje navodi, da je ugovorni organ postupio u skladu sa rješenjem tuženog od 12.04.2018. godine, u kojem je tuženi naveo, da je ugovorni organ dužan u nastavku postupka, u skladu sa iznesenim stavovima tuženog i odredbama ZJN, okončati ovaj postupak javne nabavke. Smatra pogrešnim stav tuženog, da je ugovorni organ u ponovnom postupku trebao isključivo cijeliti da li je ponuda tužitelja ispravna, a ne ulaziti ponovo u ocjenu ispravnosti ponude ponuđača „ALI&VIS“ d.o.o. Kreševo. Konačno, tužitelj predlože da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi, Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar je predložio da se tužba odbije, kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog konačnog upravnog akta u granicama zahtjeva iz tužbe, u smislu člana 35. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga.

Iz stanja spisa proizlazi, da je ugovorni organ ŠUMARSTVO „PRENJ“ d.d. Konjic, pokrenuo postupak javne nabavke usluga privlačenja drvnih sortimenata, za koji je obavještenje o nabavci broj: 676-1-2-69-3-42/17 od 13.02.2017. godine, objavljeno na portalu javnih nabavki, te je dana 23.05.2018. godine donio odluku o poništenju postupka broj: P-1570/18. Ponuđač, „ALI&VIS“ d.o.o. Kreševo, je protiv navedene odluke izjavio žalbu, koju je tuženi osporenim rješenjem usvojio, poništio odluku o poništenju postupka i predmet vratio ugovornom organu na ponovno odlučivanje. U obrazloženju osporenog rješenja tuženi je naveo, da nije niti razmatrao žalbene navode, ali da se odluka mora poništiti kao nezakonita.

Ispitujući pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovo vijeće je ocijenilo, da je tuženi donošenjem rješenja počinio bitnu povredu pravila postupka iz člana 200. stav 2. i člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, broj 29/02 do 53/16). Prva odredba obavezuje donosioca rješenja, da u obrazloženju navede dokaze koje je proveo i činjenično stanje utvrđeno na osnovu provedenih dokaza, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, kao i razloge koji su obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kakvo je dato u dispozitivu, kao i pravne propise na osnovu kojih je riješena predmetna upravna stvar, a druga da u obrazloženju drugostepenog rješenja se moraju cijeliti svi navodi žalbe. Osporeno rješenje, međutim, ne sadrži razloge koji su ključni za donošenje odluke, odnosno isto sadrži samo žalbene navode i izjašnjenje ugovornog organa, te zaključak tuženog da je ugovorni organ bio dužan donijeti odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača na temelju ranije utvrđene liste prihvatljivih ponuda, kao i navod tuženog da nije niti razmatrao žalbene navode.

Odredbom člana 103. stav 1. Zakona o javnim nabavkama je propisano, da u postupcima javne nabavke apsolutno bitne povrede zakona su one povrede o kojima URŽ vodi računa po službenoj dužnosti, i koje mogu dovesti do poništenja postupka

u potpunosti ili djelimično, i to: a) neusklađenost tenderske dokumentacije s ovim zakonom ili podzakonskim aktima, koja je dovela do nemogućnosti utvrđivanja osnovanosti žalbenih navoda ili koja je dovela do narušavanja osnovnih principa ovog zakona, odnosno nezakonite dodjele ugovora; b) provođenje postupka javne nabavke bez donošenja odluke o početku postupka javne nabavke, sa sadržajem određenim članom 18. ovog zakona; c) objave obavještenja o postupku javne nabavke koje nisu u skladu s ovim zakonom ili podzakonskim aktima i tenderskom dokumentacijom; d) povrede postupka prilikom otvaranja ponuda, odnosno propuštanje roka za ocjenu zahtjeva za učešće. Nadalje, odredbom člana 111. stav 1. ZJN je propisano, da u postupku pravne zaštite URŽ može: a) obustaviti postupak po žalbi zbog odustajanja od žalbe; b) odbaciti žalbu zaključkom zbog nenadležnosti, nedopuštenosti, neurednosti, neblagovremenosti i zbog toga što je izjavljena od lica koje nema aktivnu legitimaciju; c) odbiti žalbu zbog neosnovanosti; d) poništiti odluku, postupak ili radnju u dijelu u kojem je povrijeđen zakon ili podzakonski akti; e) odlučiti o zahtjevu ugovornog organa za nastavak postupka javne nabavke; f) poništiti ugovor o javnoj nabavci ili okvirni sporazum u okolnostima iz stava 2. ovog člana. U konkretnom slučaju, tuženi nije utvrdio bitne povrede zakona o kojima vodi računa po službenoj dužnosti, a što nadalje znači, da je bio u obavezi donijeti odluku u skladu sa članom 111. ZJN i dati obrazloženje za istu u skladu sa odredbom člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Iz spisa je vidljivo, da je podnosilac žalbe detaljno naveo razloge zbog kojih smatra da je odluka ugovornog organa u suprotnosti sa odredbama materijalnog prava koji regulišu predmetnu oblast, a na koje tuženi nije odgovorio, nego je u obrazloženju osporenog rješenja samo naveo, da ugovorni organ nije postupio po uputama datim u rješenju tuženog od 12.04.2018. godine, mada je tuženi dužan, kao drugostepeni organ, u drugostepenom aktu odgovoriti na sve žalbene prigovore u smislu člana 233. Zakona o upravnom postupku BiH.

Slijedom prednjih utvrđenja, evidentno je da osporeno rješenje ne sadrži valjane razloge o odlučnim činjenicama, zbog čega je ovaj sud tužbu uvažio, osporeno rješenje poništio i predmet vratio tuženom na ponovno rješavanje, primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH. U ponovnom postupku tuženi će cijeniti sve žalbene prigovore u ovoj upravnoj stvari i dati razloge iz kojih prihvata ili ne, svaki od datih prigovora, u smislu odredbe člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Troškove postupka sud je odredio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH. Dosuđeni troškovi se sastoje od naknade za sastav tužbe sa obračunatim PDV-om od 17%, u iznosu od 280,80 KM, te troškova takse na tužbu u iznosu od 100 KM, što ukupno iznosi 380,80 KM. Sa potraživanjem preko dosuđenog iznosa tužitelj se odbija, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja, pa tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu sa odredbom člana 19., a ne člana 12. Tarife F BiH.

ZAPISNIČAR
Kafedžić Ivka

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA
Željka Krmek

